

3.1 หลักและแนวคิดในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

1. แนวคิดในการกำหนดกรอบยุทธศาสตร์

สาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)

ความนำ

แผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของการวางแผนพัฒนาประเทศและเป็นแผนปฏิรูปความคิดและคุณค่าใหม่ของสังคมไทยที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม และมุ่งให้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” และใช้เศรษฐกิจเป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาให้คนมีความสุขและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนวิธีการพัฒนาแบบแยกส่วนมาเป็นบูรณาการแบบองค์รวมเพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตามในปีแรกของแผน ฯ ประเทศไทยต้องประสบวิกฤตเศรษฐกิจอย่างรุนแรง และส่งผลกระทบต่อคนและสังคมเป็นอย่างมาก จึงต้องเร่งฟื้นฟูเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพมั่นคง และลดผลกระทบจากวิกฤตที่ก่อให้เกิดปัญหาการว่างงานและความยากจนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

แผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) ได้ัญเชิญ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาและบริหารประเทศ ควบคู่ไปกับกระบวนการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ต่อเนื่องจากแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 8 โดยให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาจากวิกฤตเศรษฐกิจให้ลุล่วง และสร้างฐานเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็งและมีภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก ขณะเดียวกันมุ่งการพัฒนาที่สมดุลทั้งด้านตัวคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทย ผลการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 9 สรุปได้ว่า ประสบความสำเร็จที่น่าพอใจ เศรษฐกิจของประเทศขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 5.7 ต่อปี เสถียรภาพทางเศรษฐกิจปรับตัวสู่ความมั่นคง ความยากจนลง ขณะเดียวกันระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้นมาก อันเนื่องมาจากการดำเนินการเสริมสร้างสุขภาพอนามัย การมีหลักประกันสุขภาพที่มีการปรับปรุงทั้งด้านปริมาณและคุณภาพโดยครอบคลุมคนส่วนใหญ่ของประเทศ และการลดลงของปัญหาเสพติดเศรษฐกิจไทยยังไม่เข้มแข็งและอ่อนไหวต่อความผันผวนของปัจจัยภายนอก ขณะที่ยังมีปัญหาด้านคุณภาพการศึกษา ความยากจนและความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและความโปร่งใสในการบริหารจัดการของภาครัฐ ที่ยังต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างต่อเนื่อง

ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ประเทศไทยยังคงต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในหลายบริบท ทั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมของคนและระบบให้สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตและแสวงหาประโยชน์อย่างรู้เท่าทันโลกาภิวัตน์และสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทุกภาคส่วนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. การเปลี่ยนแปลงของบริบทการพัฒนา สถานะและทิศทางการปรับตัวของประเทศไทย

2.1 การเปลี่ยนแปลงของบริบทการพัฒนาในกระแสโลกาภิวัตน์

ประเทศไทยยังคงต้องเผชิญกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของโลกในหลายด้านที่สำคัญ ซึ่งมีผลกระทบทั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก ซึ่งแนวโน้มของบริบทการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญมี 5 บริบท ดังนี้

(1) การรวมตัวของกลุ่มเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงในตลาดการเงินของโลก ทำให้การเคลื่อนย้ายเงินทุน สินค้าและบริการ รวมทั้งคนในระหว่างประเทศมีความคล่องตัวมากขึ้น ประกอบกับการก่อตัวของศตวรรษแห่งเอเชียที่มีจีนและอินเดียเป็นตัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลก ส่งผลให้ประเทศไทยต้องดำเนินนโยบายการค้าในเชิงรุก ทั้งการหาตลาดเพิ่มและการผลักดันให้ผู้ผลิตในประเทศปรับตัวให้สามารถแข่งขันได้บนฐานความรู้ ฐานทรัพยากรธรรมชาติและความเป็นไทย นอกจากนี้ ปัญหาความไม่สมดุลทางเศรษฐกิจของโลกที่สะสมมานาน และการขยายตัวของกองทุนประกันความเสี่ยงจะสร้างความผันผวนต่อระบบการเงินของโลก จึงมีความจำเป็นต้องยกระดับการกำกับดูแลการเคลื่อนย้ายเงินระหว่างประเทศ และการเตรียมความพร้อมต่อการผันผวนของค่าเงินและอัตราดอกเบี้ยในตลาดโลก

(2) การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด ความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีชีวภาพ เทคโนโลยีวัสดุ และนาโนเทคโนโลยี สร้างความเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมทั้งในด้านโอกาสและภัยคุกคาม จึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดังกล่าวในอนาคต โดยจะต้องมีการบริหารจัดการองค์ความรู้อย่างเป็นระบบทั้งการพัฒนาหรือสร้างองค์ความรู้ รวมถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาผสมผสานร่วมกับจุดแข็งในสังคมไทย อาทิ สร้างความเชื่อมโยงเทคโนโลยีกับวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างคุณค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ มีการบริหารจัดการลิขสิทธิ์และสิทธิบัตรและการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรมกับชุมชน

(3) การเปลี่ยนแปลงด้านสังคม ปัจจุบันประเทศที่พัฒนาแล้วหลายประเทศกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นทั้งโอกาสและภัยคุกคามต่อประเทศไทย โดยด้านหนึ่งประเทศไทยจะมีโอกาสมากขึ้นในการขยายตลาดสินค้าเพื่อสุขภาพ และการให้บริการด้านอาหารสุขภาพ ภูมิปัญญาท้องถิ่นและแพทย์พื้นบ้าน สถานที่ท่องเที่ยวและการพักผ่อนระยะยาวของผู้สูงอายุ จึงนับเป็นโอกาสในการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยและนำมาสร้างมูลค่าเพิ่ม ซึ่งจะเป็นสินทรัพย์ทางปัญญาที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้ แต่ในอีกด้านก็จะเป็นภัยคุกคามในเรื่องการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีฝีมือและทักษะไปสู่ประเทศที่มีผลตอบแทนสูงกว่า ขณะเดียวกัน การแพร่ขยายของข้อมูลข่าวสารที่ไร้พรมแดนทำให้การดูแลและป้องกันเด็กและวัยรุ่นจาก

ค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์เป็นไปอย่างลำบากมากขึ้น ตลอดจนปัญหาการก่อการร้าย การระบาดของโรค พันธุกรรมใหม่ ๆ และการค้ายาเสพติดในหลายหลายรูปแบบ

(4) การเคลื่อนย้ายของคนอย่างเสรี ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการขนส่งและกระแส โลกาภิวัตน์ส่งผลให้มีการเดินทางทั้งเพื่อการท่องเที่ยวและการทำธุรกิจในที่ต่าง ๆ ทั่วโลกมากขึ้นรวมทั้ง สังคมและเศรษฐกิจฐานความรู้ ทำให้ประเทศต่าง ๆ ตระหนักถึงความสำคัญของบุคลากรที่มีองค์ความรู้สูงต่อ จิตความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ในขณะที่กฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวกับการรวมตัวของกลุ่มเศรษฐกิจมุ่ง สู่การส่งเสริมให้มีการเคลื่อนย้ายแรงงานและผู้ประกอบการเพื่อไปทำงานในต่างประเทศได้สะดวกขึ้น ดังนั้น ประเทศไทยจึงต้องคำนึงถึงมาตรการทั้งด้านการส่งเสริมคนไปทำงานต่างประเทศ การดึงดูดคนต่างชาติเข้ามา ทำงานในประเทศ และมาตรการรองรับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น โดยเฉพาะปัญหาที่จะมีผลกระทบต่อความ มั่นคงของคนในเชิงสุขภาพ และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

(5) การเปลี่ยนแปลงด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวนประชากรในโลกที่มาก ขึ้นได้สร้างแรงกดดันต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของโลกให้เสื่อมโทรมลง ส่งผลกระทบต่อความ แปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ และการเกิดภัยธรรมชาติบ่อยครั้งขึ้น รวมทั้งการเกิดการระบาดและแพร่เชื้อ โรคที่มีรหัสพันธุกรรมใหม่ ๆ เป็นเหตุให้เกิดเป็นข้อตกลงระหว่างประเทศและสนธิสัญญาเพื่อให้มีการดูแล ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในประเด็นต่าง ๆ ร่วมกัน อาทิ อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทาง ชีวภาพ อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ เป็นต้น นอกจากนี้ การกีดกันทางการค้าที่เชื่อมโยงกับประเด็นด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมก็มีมากขึ้น **ประเทศไทยจึงต้องยกระดับมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นกว่าเดิม โดยปกป้องฐานทรัพยากรเพื่อ รักษาความสมดุลยั่งยืนของระบบนิเวศ** ด้วยการพัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มี ประสิทธิภาพสูงสุดภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วม และปรับรูปแบบการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมมากขึ้น ขณะเดียวกัน ต้องเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และพัฒนาพลังงานทางเลือก เพื่อ รองรับความต้องการใช้พลังงานในประเทศ

2.2 สถานะของประเทศ

ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงที่ประเทศไทยต้องเผชิญในอนาคต การทบทวนสถานะของ ประเทศด้านสังคม เศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการประเทศ แสดงว่า ประเทศไทยมีโอกาสการปรับตัวและได้รับประโยชน์จากกระแสโลกาภิวัตน์ แต่ยังคงพัฒนาโครงสร้างทาง สังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในหลายประการ เพื่อให้คนไทยอยู่ดีมีสุข ซึ่งสรุปสถานะของประเทศที่สำคัญ ได้ดังนี้

(1) สถานะด้านสังคมของประเทศ

ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาคนระดับกลางและมีแนวโน้มการพัฒนาคน เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยค่าดัชนีการพัฒนาคมนของประเทศไทยในปี 2548 เท่ากับ 0.778 อยู่ในระดับ 73 จาก 177 ประเทศ ซึ่งสูงกว่าจีนและเวียดนามแต่ต่ำกว่าญี่ปุ่น เกาหลีและสิงคโปร์ สำหรับการพัฒนาคคุณภาพคนด้าน

การศึกษาขยายตัวเชิงปริมาณอย่างรวดเร็ว โดยจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็น 8.5 ในปี 2548 และมีคนไทยที่คิดเป็นทำเป็นร้อยละ 60 ของประชากร ส่วนการขยายโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตมีมากขึ้น แต่ความสามารถในการเรียนรู้โดยเชื่อมโยงนำความรู้ไปปรับใช้ของคนไทยยังอยู่ในระดับต่ำ คุณภาพการศึกษายังไม่เพียงพอในการปรับตัวท่าทันการเปลี่ยนแปลงและเข้าสู่สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ จึงเป็นประเด็นที่ต้องเร่งให้ความสำคัญระยะต่อไป แม้การศึกษาของแรงงานไทยที่จบการศึกษากว่าระดับประถมศึกษาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 39.8 ในปี 2548 แต่ประสิทธิภาพการผลิตของแรงงานไทยยังต่ำเมื่อเทียบกับประเทศมาเลเซีย เกาหลี สิงคโปร์ ไต้หวัน และญี่ปุ่น ตลอดทั้งกำลังคนระดับกลางและระดับสูงยังขาดแคลนทั้งปริมาณและคุณภาพ และยังมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพียงร้อยละ 0.26 ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยถึง 7 เท่า ตลอดจนการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ยังอยู่ในระดับต่ำ จึงเป็นจุดอ่อนของไทยในการสร้างองค์ความรู้นวัตกรรม รวมทั้งการวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศและเป็นจุดจุดริ่งการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันต่างประเทศ

ขณะเดียวกันคนไทยกำลังประสบปัญหาวิกฤตค่านิยมที่เป็นผลกระทบจากการเลือนไหลทางวัฒนธรรมต่างชาติเข้าสู่ประเทศทั้งทางสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยขาดการคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมที่ดีงาม ทำให้คุณธรรมและจริยธรรมของคนไทยลดลง โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนเนื่องจากวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไป ทำให้สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษาและสถาบันศาสนามีบทบาทในการอบรมเลี้ยงดูให้ความรู้ ปลูกฝังศีลธรรมให้มีคุณธรรมและจริยธรรมลดน้อยลง นำไปสู่ค่านิยมทางพฤติกรรมที่เน้นวัตถุนิยมและบริโภคนิยมเพิ่มมากขึ้น ในการสุภาพะคนไทยได้รับหลักประกันสุขภาพอย่างทั่วถึงร้อยละ 96.3 ในปี 2548 การเจ็บป่วยโดยรวมลดลงเหลือ 1,798.1 ต่อประชากรพันคนในปี 2547 อย่างไรก็ตาม คนไทยต้องเผชิญกับการเจ็บป่วยด้วยโรคที่ป้องกันได้ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง รวมทั้งโรคอุบัติใหม่หรือโรคระบาดซ้ำที่เป็นผลกระทบจากกระแสโลกาภิวัตน์ ส่วนหลักประกันทางสังคมยังไม่ครอบคลุมแรงงานนอกระบบและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสอย่างทั่วถึง และคนไทยต้องเผชิญกับความเสี่ยงในด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินสูงขึ้น

สำหรับสถานะด้านชุมชน พบว่าสังคมไทยได้ปรับตัวเข้าสู่ยุคของการเปลี่ยนแปลงจากชนบทสู่เมืองอย่างต่อเนื่อง ขณะที่การพัฒนาชนบทกับเมืองมีลักษณะแยกส่วนส่งผลให้เกิดความไม่สมดุลของการพัฒนาของชุมชนชนบท อย่างไรก็ตาม กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาและการจัดการความรู้มีมากขึ้น ส่งผลให้ชุมชนมีการรวมตัว รวมกลุ่มและมีการเรียนรู้ร่วมกัน ทำให้สามารถจัดการกับปัญหาที่มากกระทบกับชุมชนได้ในระดับหนึ่ง

(2) สถานะด้านเศรษฐกิจของประเทศ

เศรษฐกิจของประเทศไทยมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีรายได้ปานกลางโดยมีขนาดทางเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับที่ 20 จากจำนวน 192 ประเทศในโลก โดยยังคงมีบทบาทการค้าระหว่างประเทศและรักษาส่วนแบ่งการค้าตลาดไว้ได้ในขณะที่การแข่งขันสูงขึ้น

อย่างไรก็ดีประเทศไทยมีจุดแข็งที่การมีเสถียรภาพเศรษฐกิจในระดับที่ดีจากการดำเนินนโยบายเพื่อฟื้นฟูเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศภายหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ทำให้เสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบันอยู่ในเกณฑ์ดี โดย ณ สิ้นปี 2548 อัตราการว่างงานอยู่ที่เฉลี่ยร้อยละ 2 และทุนสำรอง

เงินตราระหว่างประเทศอยู่ในระดับ 52.1 พันล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งนับว่าเป็นระดับที่มีความเพียงพอในการเป็นภูมิคุ้มกันความเสี่ยงจากภายนอก อย่างไรก็ตามราคาน้ำมันที่เพิ่มสูงมากตั้งแต่ปลาย 2547 และต่อเนื่องในปัจจุบัน ส่งผลให้ดุลการค้า ดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุลเพิ่มขึ้น สะท้อนถึงปัญหาความอ่อนแอในเชิงโครงสร้างที่พึ่งพิงภายนอกมากเกินไป รวมทั้งประเทศไทยยังมีฐานะการออมที่ต่ำกว่าการลงทุน จึงต้องพึ่งพิงเงินทุนจากต่างประเทศ จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาระบบภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจภายใต้เงื่อนไขบริบทโลกที่มีการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีของคน องค์ความรู้เทคโนโลยี เงินทุน สินค้าและบริการ

(3) สถานะด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ในอดีตทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ถูกนำมาใช้เพื่อตอบสนองการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นหลัก สำหรับทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพ ก็กำลังถูกทำลายอย่างรวดเร็ว สาเหตุมาจากการดำเนินกิจกรรมของมนุษย์ที่ทำลายถิ่นที่อยู่อาศัยของสิ่งมีชีวิตชนิดต่าง ๆ และส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศ ทำให้อัตราการสูญพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตเพิ่มขึ้น

คุณภาพสิ่งแวดล้อมมีความเสื่อมโทรม มีสาเหตุสำคัญจากการขยายตัวของจำนวนประชากร และแบบแผนการดำรงวิถีชีวิตที่ไม่เหมาะสม ส่งผลให้เกิดปัญหามลพิษเพิ่มขึ้น โดยคุณภาพอากาศและน้ำอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐาน ปริมาณขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายมีมากขึ้นเกินศักยภาพในการกำจัดได้ทันขณะที่การนำเข้าสารอันตรายที่ใช้ในการผลิตมีมากขึ้น โดยขาดกลไกการจัดการทั้งการควบคุมกระบวนการผลิต การจัดเก็บ ขนส่ง ทำให้เกิดการแพร่กระจายในสิ่งแวดล้อมและปนเปื้อนห่วงโซ่อาหาร นอกจากนี้ การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และกฎหมายที่เกี่ยวข้องยังมีอยู่จำกัด รวมทั้งมีความซ้ำซ้อน มีช่องว่างและขาดการบังคับใช้

(4) สถานะด้านการบริหารจัดการประเทศ

กระบวนการบริหารจัดการประเทศได้เริ่มเปิดโอกาสให้ภาคส่วนอื่น ๆ เข้ามาร่วมกับภาครัฐมากขึ้น แต่ภาคประชาชนและภาคสาธารณะอื่น ๆ ยังมีบทบาทจำกัด กล่าวคือ ภาคการเมืองปรับตัวเข้มแข็งและมีเสถียรภาพอย่างมาก ขณะที่ยังมีการรวมศูนย์อำนาจการบริหารจัดการทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและระบบการตรวจสอบถ่วงดุลขาดประสิทธิภาพ ขณะที่การปฏิรูประบบราชการนำไปสู่ความทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่กระบวนการบริหารจัดการยังมีลักษณะปิดค่อนข้างมาก และยังคงขาดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

อย่างไรก็ตาม การบริหารจัดการภาครัฐดังกล่าวยังไม่ตอบสนองต่อการเสริมสร้างธรรมาภิบาล โดยยังมีลักษณะรวมศูนย์อำนาจ ยังไม่เปิดโอกาสให้มีการมีส่วนร่วมตัดสินใจของประชาชน แม้การดำเนินงานกระจายอำนาจมีความก้าวหน้ามากขึ้น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นก็ยังไม่เข้มแข็งและขาดอิสระในการจัดเก็บรายได้ให้เพียงพอต่อการพึ่งตนเอง

2.3 แนวคิดและทิศทางการปรับตัวของประเทศไทย

(1) แนวคิดหลัก

ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงของโลกที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาของประเทศไทยในอนาคต ตลอดทั้งการทบทวนผลการพัฒนาและสถานะของประเทศ ได้สะท้อนถึงปัญหาเชิงโครงสร้างการพัฒนาของประเทศที่ไม่สมดุล ไม่ยั่งยืน และอ่อนไหวต่อผลกระทบจากความผันผวนของปัจจัยภายนอกที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องปรับตัวหันมาทบทวนกระบวนการพัฒนาในทิศทางที่พึ่งตนเองและมีภูมิคุ้มกันมากขึ้น “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เป็นแนวทางปฏิบัติควบคู่ไปกับการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” เพื่อให้การพัฒนาและบริหารประเทศเป็นไปในทางสายกลาง บนพื้นฐานคุณภาพเชิงพลวัตของการพัฒนาที่เชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาอย่างบูรณาการ ทั้งมิติตัวคน สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและการเมือง โดยมีการวิเคราะห์อย่าง “มีเหตุผล” และใช้หลัก “ความพอประมาณ” ให้เกิดความสมดุลระหว่างมิติทางวัตถุกับจิตใจของคนในชาติ ความสมดุลระหว่างความสามารถในการพึ่งตนเองกับความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก ความสมดุลระหว่างสังคมชนบทกับสังคมเมือง โดยมีการเตรียม “ระบบภูมิคุ้มกัน” ด้วยการบริหารจัดการความเสี่ยงให้เพียงพอพร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ

ทั้งนี้ การขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาทุกขั้นตอนต้องใช้ “ความรอบรู้” ในการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ด้วยความรอบคอบ เป็นไปตามลำดับขั้นตอนและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของสังคมไทย รวมทั้งการเสริมสร้างศีลธรรมและสำนึกใน “คุณธรรม” จริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่และดำเนินชีวิตด้วยความเพียรอันจะเป็นภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีให้พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ นอกจากนี้ ยังได้ยึดความสอดคล้องตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ด้วยแล้ว

(2) ทิศทางการปรับตัวของประเทศไทย

การพัฒนาประเทศให้สามารถดำรงอยู่อย่างมั่นคงในกระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว และมีแนวโน้มทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น จำเป็นต้องสร้างความแข็งแกร่งของระบบและโครงสร้างต่าง ๆ ภายในประเทศให้สามารถพึ่งตนเองได้มากขึ้น และสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีของประเทศตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยให้ความสำคัญต่อการนำทุนของประเทศที่มีศักยภาพและความได้เปรียบด้านอัตลักษณ์และคุณค่าของชาติ ทั้งทุนสังคม ทุนเศรษฐกิจ และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการและเกื้อกูลกัน พร้อมทั้งเสริมสร้างให้แข็งแกร่งเป็นเสมือนเสาเข็มหลักในการพัฒนาประเทศ โดยการเสริมสร้างทุนสังคม ที่มุ่งพัฒนาศักยภาพคนในทุกมิติทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ครอบครัวยุคใหม่มีความอบอุ่น มั่นคง ชุมชนมีความเข้มแข็ง และรวมพลังเป็นเครือข่ายในการพัฒนาสำหรับการเสริมสร้างทุนเศรษฐกิจ มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจไทยสู่ระบบเศรษฐกิจที่มีการขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพ มีคุณภาพ มีการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและการลงทุน ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างศักยภาพและภูมิคุ้มกันของเศรษฐกิจฐานราก เพื่อกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเป็นธรรม ในส่วนของการเสริมสร้างทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพ และส่งเสริมสิทธิชุมชนใน

การเข้าถึงและจัดการ ทรัพยากรเพื่อสงวนและรักษาให้ทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมความ
อุดมสมบูรณ์เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ และเป็นรากฐานการดำรงชีวิตของคนไทยให้มีความสุขอย่าง
ยั่งยืน

ขณะเดียวกันจำเป็นต้องเสริมสร้างระบบ โครงสร้าง กลไก และกระบวนการบริหารพัฒนาประเทศ
ให้อยู่บนหลักธรรมาภิบาลและประชาธิปไตย โดยบูรณาการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนและทุกระดับใน
การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้เกิดความสมดุล เป็นธรรมและยั่งยืน พร้อมทั้งปรับระบบบริหารจัดการ
ภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ลดบทบาทอำนาจของราชการในส่วนกลางและเพิ่มบทบาท มอบอำนาจ
และกระจายอำนาจการตัดสินใจ การดำเนินการและกระจายการจัดสรรทรัพยากรให้แก่ราชการส่วนภูมิภาค
ส่วนท้องถิ่นและชุมชน ส่งเสริมบทบาทภาคเอกชนและการปฏิรูปธุรกิจเอกชนให้เข้มแข็ง สุจริต โปร่งใส
และเร่งปฏิรูปกฎหมาย กฎระเบียบ เพื่อสร้างสมดุลในการจัดสรรและกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาให้
ทั่วถึงเป็นธรรม โดยต้องดำเนินการรักษาและเสริมสร้างความมั่นคงควบคู่ไปด้วย อันจะสนับสนุนให้การ
บริหารจัดการประเทศสู่คุณภาพ ทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความมั่นคง
นำไปสู่สันติสุขและความยั่งยืน

2.4. วิสัยทัศน์และพันธกิจ

2.4.1 วิสัยทัศน์ประเทศไทย

มุ่งพัฒนาสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน(Green and Happiness Society) คนไทยมีคุณธรรม นำความ
รอบรู้ รู้เท่าทันโลก ครอบครัวยุบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพและเป็น
ธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพและทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน อยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศที่มีธรรมาภิ
บาล ดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมี
ศักดิ์ศรี”

2.4.2 พันธกิจ

เพื่อให้การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 10 มุ่งสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน”
ภายใต้แนวปฏิบัติของ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เห็นควรกำหนดพันธกิจของการพัฒนาประเทศ ดังนี้

(1) พัฒนาคณะให้มีคุณภาพ คุณธรรม นำความรอบรู้อย่างเท่าทัน มีสุขภาวะที่ดีอยู่ในครอบครัวอบอุ่น
ชุมชนที่เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรีภายใต้คุณภาพของความ
หลากหลายทางวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(2) เสริมสร้างเศรษฐกิจให้มีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม มุ่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของ
ประเทศให้สามารถแข่งขันได้ มีภูมิคุ้มกันความเสี่ยงจากความผันผวนของสภาพแวดล้อมในยุคโลกาภิวัตน์
บนพื้นฐานการบริหารเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ มีระดับการออมที่พอเพียง มีการปรับโครงสร้าง
การผลิตและบริการบนฐานความรู้และนวัตกรรม ไขจุดแข็งของความหลากหลายทางชีวภาพและเอกลักษณ์
ความเป็นไทย ควบคู่กับการเชื่อมโยงกับต่างประเทศ และการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน
และโลจิสติกส์ พลังงาน กฎกติกา และกลไกสนับสนุนการแข่งขันและกระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม

(3) ดำรงความหลากหลายทางชีวภาพ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม สร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน เป็นธรรม และมีการสร้างสรรค์คุณค่า สนับสนุนให้ชุมชนมีองค์ความรู้และสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อคุ้มครองฐานทรัพยากรธรรมชาติ คุ้มครองสิทธิและส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากร ปรับแผนการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนรักษาผลประโยชน์ของชาติจากข้อตกลงตามพันธกรณีระหว่างประเทศ

(4) พัฒนาระบบบริหารจัดการประเทศให้เกิดธรรมาภิบาลภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มุ่งสร้างกลไกและกฎระเบียบที่เอื้อต่อการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาสู่ทุกภาคี ควบคู่กับการเสริมสร้างความโปร่งใส สุจริต ยุติธรรม รับผิดชอบต่อสาธารณะ มีการกระจายอำนาจและกระบวนการที่ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ส่งความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจสังคม และการใช้ทรัพยากร

2.4.3 วัตถุประสงค์และเป้าหมายหลัก

เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงที่ประเทศไทยจะต้องปรับตัวในอนาคต และเพื่อก้าวไปสู่วิสัยทัศน์การพัฒนาที่พึงปรารถนาในระยะยาว การพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี ของแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 10 จึงได้กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของการพัฒนาไว้ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อสร้างโอกาสการเรียนรู้คู่คุณธรรม จริยธรรมอย่างต่อเนื่องที่ขับเคลื่อนด้วยการเชื่อมโยงบทบาทครอบครัว สถาบันศาสนาและสถาบันการศึกษา เสริมสร้างบริการสุขภาพอย่างสมดุล ระหว่างการส่งเสริม การป้องกัน การรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพและสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- (2) เพื่อเพิ่มศักยภาพของชุมชน เชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เป็นรากฐานการพัฒนาเศรษฐกิจคุณภาพชีวิตและอนุรักษ์ฟื้นฟูใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน นำไปสู่การพึ่งตนเองและลดปัญหาความยากจนอย่างบูรณาการ
- (3) เพื่อปรับโครงสร้างการผลิตสู่การเพิ่มคุณค่า (Value Creation) ของสินค้าและบริการบนฐานความรู้และนวัตกรรม รวมทั้งสนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างสาขาการผลิตเพื่อทำให้มูลค่าการผลิตสูงขึ้น
- (4) เพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน (Safety Net) และระบบบริหารความเสี่ยงให้กับภาคเงิน การคลัง พลังงาน ตลาดปัจจัยการผลิต ตลาดแรงงาน และการลงทุน
- (5) เพื่อสร้างระบบการแข่งขันด้านการค้าและการลงทุนให้เป็นธรรม และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศ รวมทั้งสร้างกลไกในการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาสู่ประชาชนในทุกภาคส่วนอย่างเป็นธรรม
- (6) เพื่อเสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพ ควบคู่กับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศและการ

ดำรงชีวิตของคนไทยทั้งในรุ่นปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งสร้างกลไกในการรักษาผลประโยชน์ของชาติ
 อย่างเป็นธรรมและอย่างยั่งยืน

(7) เพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศสู่ภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และ
 ภาคประชาชน และขยายบทบาทขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควบคู่กับการเสริมสร้าง
 กลไกและกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตยให้เกิดผลในทางปฏิบัติต่อการอยู่
 ร่วมกันอย่างสันติสุข

2. เป้าหมาย

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาของแผนพัฒนา ฯ
 ฉบับที่ 10 ดังนี้

(1) เป้าหมายการพัฒนาคุณภาพคน ให้คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ
 ความรู้ ความสามารถ ทักษะการประกอบอาชีพ และมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต ครอบคลุมทุก
 กลุ่มเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้กับตนเองที่จะนำไปสู่ความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และ
 สังคมไทย

(2) เป้าหมายการพัฒนาชุมชนและแก้ปัญหาความยากจน พัฒนาให้ทุกชุมชนมีแผนชุมชน
 ร่วมกัน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำแผนชุมชนไปใช้ประกอบการจัดสรรงบประมาณ ปัญหา
 อาชญากรรมยาเสพติด และขยายโอกาสการเข้าถึงแหล่งทุน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

(3) เป้าหมายด้านเศรษฐกิจ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีความสมดุลและยั่งยืน

(4) เป้าหมายการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม รักษาความอุดม
 สมบูรณ์ของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ

(5) เป้าหมายด้านธรรมาภิบาล มุ่งให้ธรรมาภิบาลของประเทศดีขึ้น ท้องถิ่นมีขีด
 ความสามารถในการจัดเก็บรายได้และมีอิสระในการพึ่งพาตนเองมากขึ้น และภาคประชาชนมีความเข้มแข็ง รู้
 สิทธิ หน้าที่ และมีส่วนร่วมมากขึ้นในการตัดสินใจและรับผิดชอบในการบริหารจัดการประเทศ รวมทั้งให้มี
 การสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลในบริบทไทยเพิ่มขึ้นในระยะแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่
 10

2.4.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกาภิวัตน์ที่ปรับเปลี่ยนเร็วและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น
 จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่เหมาะสม โดยเสริมสร้างความแข็งแกร่งของโครงสร้าง
 ของระบบต่าง ๆ ภายในประเทศให้มีศักยภาพ แข่งขันได้ในกระแสโลกาภิวัตน์ และสร้างฐานความรู้ให้เป็น
 ภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้อย่างเท่าทัน ควบคู่ไปกับการกระจายการพัฒนาที่เป็นธรรมและ
 เสริมสร้างความเท่าเทียมกันของกลุ่มคนในสังคม และความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่น พร้อมทั้งฟื้นฟูและ
 อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้คงความสมบูรณ์เป็นรากฐานการพัฒนาที่มั่นคง และ
 เป็นฐานการดำรงชีวิตของชุมชนและสังคมไทย ตลอดจนการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

ประเทศทุกระดับ อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน สามารถดำรงอยู่ในประชาคมโลก ได้อย่างมีเกียรติภูมิและมีศักดิ์ศรี โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ดังนี้

1. **ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้** ให้มีความสำคัญกับ

(1) การพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกัน โดยพัฒนาจิตใจควบคู่กับการพัฒนาการเรียนรู้อะไรของทุกคนทุกกลุ่มทุกวัยตลอดชีวิต

(2) การเสริมสร้างสุขภาพของคนไทยให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจ และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่

(3) การเสริมสร้างคนไทยให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข

2. **ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ** ให้มีความสำคัญกับ

(1) การบริหารจัดการกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง

(2) การสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชน

(3) การเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการอยู่ร่วมกันกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสันติสุขและเกื้อกูล

3. **ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน** ให้มีความสำคัญกับ

(1) การปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อเพิ่มผลผลิตและคุณค่าของสินค้าและบริการบนฐานความรู้และความเป็นไทย

(2) การสร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจ

(3) การสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมและการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเป็นธรรม

4. **ยุทธศาสตร์การพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม** ให้มีความสำคัญกับ

(1) การรักษาฐานทรัพยากรและความสมดุลของระบบนิเวศ

(2) การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและการพัฒนาที่ยั่งยืน

(3) การพัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น

5. **ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ** มุ่งเสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคมอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับ

(1) การเสริมสร้าง และพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลให้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีการดำเนินชีวิตในสังคมไทย

(2) เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคประชาชนให้สามารถเข้าร่วมในการบริหารจัดการประเทศ

(3) สร้างภาคราชการที่มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล เน้นการบริการแทนการค้ากับควบคุม และทำงานร่วมกับหุ้นส่วนการพัฒนา

(4) การกระจายอำนาจการบริหารจัดการประเทศสู่ภูมิภาค ท้องถิ่น และชุมชนเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

(5) ส่งเสริมภาคธุรกิจเอกชนให้เกิดความเข้มแข็ง สุจริต และมีธรรมาภิบาล

(6) การปฏิรูปกฎหมาย กฎระเบียบ และขั้นตอน กระบวนการเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพื่อสร้างความสมดุลในการจัดสรรประโยชน์จากการพัฒนา

(7) การรักษาและเสริมสร้างความมั่นคงเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการประเทศสู่คุณภาพและความยั่งยืน

2.4.5 การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 สู่การปฏิบัติต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคพัฒนาจากทุกภาคส่วน เพื่อสามารถผนึกพลังความร่วมมือตามบทบาทความรับผิดชอบ ร่วมกันขับเคลื่อนโดยเอาแนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของแผนมาแปลงไปสู่การปฏิบัติการในระดับต่าง ๆ ที่สามารถนำไปขับเคลื่อนให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ควบคู่ไปกับการปรับระบบการจัดสรรทรัพยากรและปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งสร้างองค์ความรู้เพื่อหนุนเสริมการขับเคลื่อนให้สัมฤทธิ์ผล และมีการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ โดยมีแนวทางสำคัญ ดังนี้

1. เสริมสร้างบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคพัฒนา จัดทำแผนปฏิบัติการในระดับต่าง ๆ ที่บูรณาการเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ภายใต้อำนาจของเศรษฐกิจพอเพียง
2. กำหนดแนวทางการลงทุนที่สำคัญตามยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10
3. เร่งปรับปรุงและพัฒนากฎหมายเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล
4. ศึกษาวิจัยสร้างองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้เพื่อหนุนเสริมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 สู่การปฏิบัติ
5. พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลและสร้างดัชนีชี้วัดความสำเร็จของการพัฒนาในทุกระดับ
6. สนับสนุนการพัฒนาระบบฐานข้อมูลในทุกระดับและการเชื่อมโยงโครงข่ายข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานกลางระดับนโยบาย ตลอดจนระดับพื้นที่และท้องถิ่น

2. นโยบายของรัฐบาล

คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี

พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี

แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

วันศุกร์ที่ 3 พฤศจิกายน 2549

จากเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและสถานการณ์บ้านเมือง ตลอดจนวัตถุประสงค์ที่จะเสริมสร้างสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 คณะรัฐมนตรีขอนำนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินเรียนให้ท่านประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ทราบว่ารัฐบาลจะดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1. นโยบายการปฏิรูปการเมือง การปกครองและการบริหาร

การเมืองเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปได้โดยราบรื่น สะท้อนความต้องการของประชาชน แต่สถานการณ์ทางการเมือง และการบริหารในช่วงเวลาที่ผ่านมา เกิดวิกฤตในศรัทธาของประชาชน ดังนั้น เพื่อแก้ไขวิกฤตทางการเมืองและการบริหารรัฐบาล จึงกำหนดนโยบาย ดังนี้

- 1.1 สนับสนุนการจัดทำรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับถาวร เพื่อการปฏิรูปการเมืองโดยเน้นความสำคัญที่ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำรัฐธรรมนูญในทุกระดับ
- 1.2 เสริมสร้างมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประพฤติมิชอบ
- 1.3 จัดทำแผนแม่บทพัฒนาการเมือง
- 1.4 จัดทำแผนแม่บทการใช้ทรัพยากรสื่อสารของชาติ การใช้เครื่องมือสื่อสารของรัฐ
- 1.5 ส่งเสริมเสรีภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของสื่อมวลชน
- 1.6 ส่งเสริมบทบาทขององค์กรภาคเอกชนและภาคประชาชน
- 1.7 สนับสนุนการกระจายอำนาจอย่างต่อเนื่อง

2. นโยบายเศรษฐกิจ

นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลยึดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คือการใช้หลักคุณธรรมกำกับการพัฒนาเศรษฐกิจในระบบตลาดเสรี เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากแก้วของประเทศ เศรษฐกิจระบบตลาดและเศรษฐกิจส่วนร่วมให้มีส่วนร่วมในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ภายใต้กรอบความยั่งยืนและความพอดีโดยเน้นให้ภาคเอกชนมีบทบาทนำและผนึกกำลังร่วมกับภาครัฐ และภาคประชาสังคม เพิ่มความเข้มแข็งให้แก่เศรษฐกิจทั้งสามภาคดังกล่าว โดยมีนโยบายหลักดังนี้

2.1 ภาคเศรษฐกิจฐานราก เป็นพื้นฐานที่สำคัญของระบบเศรษฐกิจไทย ซึ่งจะต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็งตามแนวทาง ดังนี้

2.1.1 การเกษตรกรรม สนับสนุนให้การพัฒนาการเกษตรตามแนวทางทฤษฎีใหม่เป็นทางเลือกสำคัญสำหรับเกษตรกรรายย่อย ในขณะที่ขยายโอกาสในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และยกระดับคุณภาพของผลผลิตโดยอาศัยเทคโนโลยี การจัดการ และการเชื่อมโยงกับระบบตลาด

2.1.2 ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น จะได้รับการสนับสนุนให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค ตามศักยภาพทางการตลาดในระดับต่าง ๆ คือระดับภูมิภาค ระดับชาติ และระดับการส่งออก โดยจัดระบบการบริหารจัดการโครงการแบบบูรณาการเพื่อเสริมสร้างเทคโนโลยีและการจัดการ ควบคู่ไปกับการสนับสนุนด้านการตลาด

2.1.3 แรงงาน ซึ่งเป็นฐานรากสำคัญอีกส่วนหนึ่งของภาคเศรษฐกิจฐานราก จะเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาคแรงงาน ภาคเอกชน และภาครัฐให้ครอบคลุมถึงการพัฒนาคุณภาพและฝีมือของ

แรงงานในระดับต่าง ๆ เพื่อให้สามารถมีผลผลิตและรายได้สูงขึ้นตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน ตลอดจนส่งเสริมให้แรงงานทุกกลุ่มมีงานทำ มีอาชีพเสริม ได้รับการคุ้มครองและดูแลด้านสุขอนามัย ความปลอดภัยในการทำงาน ตลอดจนมีหลักประกันความมั่นคง รวมทั้งสวัสดิการแรงงานอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

2.1.4 การขยายตัวทางเศรษฐกิจของภาคเศรษฐกิจฐานราก ตามแนวทางข้างต้นจะดำเนินการควบคู่ไปกับการดูแลผู้ที่ไม่พร้อมหรือยังไม่สามารถปรับตัวได้ โดยการจัดสวัสดิการสงเคราะห์และบริการทางสังคมที่จำเป็นอย่างทั่วถึง และโดยการดูแลโอกาสในการเรียนรู้ การศึกษา ตลอดจนการฝึกอาชีพสำหรับคนเหล่านี้และลูกหลาน นอกจากนี้ การเติบโตทางเศรษฐกิจจะต้องได้รับการดูแลมิให้เกิดผลกระทบทางลบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

เพื่อการนี้ จะปรับปรุงบทบาทของผู้ว่าราชการจังหวัดและหน่วยงานภูมิภาค โดยปรับปรุงระบบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภาค ท้องถิ่น ชุมชน และภาคประชาสังคมอย่างเหมาะสม เพื่อร่วมกันรับผิดชอบดูแลผู้ด้อยโอกาส ตลอดจนรักษาและดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างทั่วถึง เป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ

2.2 ภาคเศรษฐกิจระบบตลาด รัฐบาลถือเป็นนโยบายที่จะให้กลไกการตลาดสามารถดำเนินการได้หลายอย่างเต็มที่ ภายใต้หลักคุณธรรมและการสร้างความเป็นธรรมในภาคเศรษฐกิจ การจัดการดำเนินการที่มีผลประโยชน์ทับซ้อน และการแสวงหาผลประโยชน์ส่วนบุคคล และจะอาศัยกลไกการตลาดเสรีเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขันด้วยความเป็นธรรม ดังนี้

2.2.1 การพัฒนาอุตสาหกรรม ส่งเสริมให้มีการลงทุนทั้งจากในและนอกประเทศในอุตสาหกรรม ที่มีศักยภาพในการแข่งขันสูงตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 และให้ความสำคัญกับการลงทุน เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านเทคโนโลยีและการสร้างทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศเป็นส่วนรวม

2.2.2 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะอาศัยความเป็นพันธมิตรระหว่างเอกชนและรัฐนิกกำลังเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องโดยใช้วิธีวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนการบริหารจัดการในการสร้างความเข้มแข็งให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทุกประเภท นอกจากนี้ จะให้ความสำคัญเป็นพิเศษแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ใช้ทรัพย์สินทางปัญญา

2.2.3 การส่งออก ส่งเสริมและผลักดันการส่งออกสินค้าและบริการ โดยมีภาคเอกชนเป็นกลไกขับเคลื่อน ตลอดจนสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจการค้าภายในประเทศ รวมทั้งสร้างเสถียรภาพของราคาสินค้าที่มีความเป็นธรรมทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค

2.2.4 การท่องเที่ยว พัฒนาประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ มีมาตรฐานความปลอดภัยและบริการระดับสากล เน้นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมไทยควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวเชิงรุกทั้งในและต่างประเทศเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพ

2.2.5 พลังงาน ส่งเสริมประสิทธิภาพและประหยัดการใช้พลังงาน การพัฒนาและใช้ประโยชน์พลังงานทดแทน การสำรวจและการพัฒนาแหล่งพลังงาน ทั้งภายในประเทศและนอกประเทศรวมถึงเขตพัฒนาร่วมกันกับประเทศเพื่อนบ้าน การส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาด การกำหนดโครงสร้างราคาพลังงานที่

เหมาะสม และการปรับโครงสร้างการบริหารกิจการพลังงานให้เหมาะสม โดยแยกงานนโยบายและการกำกับดูแลให้มีความชัดเจนรวมทั้งส่งเสริมการแข่งขันในธุรกิจพลังงานในระยะยาวและการศึกษาวิจัยพลังงานทางเลือก

2.2.6 โครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ความโปร่งใส และวางรากฐานการทำงานอย่างเป็นระบบที่ดี สร้างบุคลากรที่มีคุณภาพ ยึดมั่น ความซื่อสัตย์ สุจริต คุณธรรม จริยธรรม เพื่อสร้างมาตรฐานการบริหารจัดการโครงการที่ดี และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนตั้งแต่การวางแผนถึงการดำเนินโครงการ โดยขับเคลื่อนโครงการลงทุนขนาดใหญ่ที่อยู่ในแผนแม่บท และมีความพร้อมทุกด้าน เน้นการลงทุนประเภทที่จะเพิ่มประสิทธิภาพระบบเครือข่ายการส่งสินค้าและพัสดุ การประหยัดพลังงานและลดต้นทุนการขนส่งและปัญหามลพิษ รวมทั้งโครงการลงทุนตลอดจนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดจากอุทกภัยและภัยแล้งในพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญ ทั้งนี้ จะจัดให้มีการจัดลำดับความสำคัญของการลงทุนโครงการขนาดใหญ่ที่ชัดเจนขึ้นโดยเร็ว

2.2.7 โครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา โดยที่ประเทศไทยได้มีการลงทุนจำนวนมากพอสมควรในด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ แต่โครงสร้างพื้นฐานทางปัญญายังอยู่ในฐานะด้อยกว่าประเทศคู่แข่งหลายประเทศ ดังนั้น รัฐบาลจะจัดทำแผนแม่บทโครงสร้างทางปัญญาขึ้น เพื่อเร่งรัดให้มีการสร้างปัญญาในสังคม เพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจพอเพียง และเพื่อสร้างความสามารถของประเทศอย่างยั่งยืน ตลอดจนสนับสนุนให้ภาครัฐและภาคเอกชนร่วมกันสร้างนวัตกรรม

2.2.8 การจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนจากทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทรัพยากรชีวภาพ เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของประเทศ โดยใช้มาตรการทางเศรษฐกิจที่ผสมผสานกับหลักการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมและเกิดความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย

2.2.9 เศรษฐกิจระหว่างประเทศ จะดำเนินการนโยบายความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศและการเจรจาการค้าระหว่างประเทศทั้งกรอบทวิภาคีและพหุภาคีที่เป็นประโยชน์กับประเทศไทยและประชาชน โดยอาศัยการมีส่วนร่วมอย่างเหมาะสมของภาคประชาสังคมและให้เป็นไปตามขั้นตอนและกระบวนการที่ถูกต้อง

2.2.10 การปรับปรุงกฎระเบียบด้านธุรกิจการค้า ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบการค้าให้มีความทันสมัย เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้า สร้างความเป็นธรรมและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน

2.3 ภาคเศรษฐกิจส่วนรวม

2.3.1 การสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจ ประสิทธิภาพเป็นรากฐานการเติบโตของผลิตภัณฑ์ประชาชาติที่ยั่งยืน ดังนั้น รัฐบาลจึงได้ให้ความสำคัญแก่เป้าหมายในการเพิ่มประสิทธิภาพควบคู่ไปกับการวัดความเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์ประชาชาติ เพื่อการนี้ จะจัดทำแผนแม่บทการสร้างเสริมประสิทธิภาพแห่งชาติโดยเป็นแผนร่วมกับเอกชนสำหรับภาคเศรษฐกิจที่สำคัญ ให้เสร็จสิ้นภายใน 6 เดือน

2.3.2 การเงินและการคลัง ดำเนินนโยบายงบประมาณขาดดุลเพื่อให้สามารถรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างพอเพียง และมีการลงทุนทางด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจ ในขณะที่จะเสริมสร้างวินัยทางการเงินการคลังภาครัฐ โดยการใช้จ่ายอย่างมีเหตุผลและประหยัด

3. นโยบายสังคม

รัฐบาลมุ่งมั่นที่จะสร้างสังคมเข้มแข็งที่คนในชาติอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอย่างสมานฉันท์บนพื้นฐานของคุณธรรม โดยมีนโยบาย ดังนี้

- 3.1 ส่งเสริมความรัก ความสามัคคี ความสมานฉันท์ของคนในชาติ
- 3.2 จัดทำแผนปฏิรูปสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอย่างสมานฉันท์
- 3.3 เร่งรัดการปฏิรูปการศึกษาโดยยึดคุณธรรมนำความรู้
- 3.4 พัฒนาสุขภาพของประชาชนให้ครอบคลุมทั้งมิติทางกาย จิต สังคม และปัญญา
- 3.5 ส่งเสริมกีฬาพื้นฐานและกีฬามวลชน
- 3.6 สร้างความเข้มแข็งของทุกชุมชนท้องถิ่นและประชาสังคม
- 3.7 ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่มีสันติสุขอย่างยั่งยืน
- 3.8 ปฏิรูประบบกระบวนการยุติธรรมโดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม
- 3.9 ส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพของหน่วยงานและบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม

4. นโยบายต่างประเทศ

รัฐบาลมุ่งมั่นในการส่งเสริมผลประโยชน์ของชาติเสริมสร้างความเข้าใจและความเชื่อมั่นของประชาคมระหว่างประเทศ โดยการดำเนินนโยบายที่เป็นมิตรกับนานาประเทศ และสานต่อความร่วมมือระหว่างประเทศบนพื้นฐานของคุณธรรม ความโปร่งใส ค่านิยม ประชาธิปไตย และการเคารพกฎหมายระหว่างประเทศ โดยเฉพาะกฎบัตรสหประชาชาติ และปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน รัฐบาลจึงกำหนดนโยบายดังนี้

- 4.1 ดำเนินบทบาทเชิงรุกในกรอบทวิภาคีและพหุภาคี
- 4.2 ส่งเสริมให้เกิดมิตรภาพและความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน และในระดับอนุภูมิภาคภูมิภาคและระหว่างภูมิภาค
- 4.3 เสริมสร้างความแข็งแกร่งของอาเซียน
- 4.4 ดำเนินบทบาทสร้างสรรค์ในกรอบสหประชาชาติและกรอบพหุภาคีอื่น ๆ
- 4.5 คุ้มครองสิทธิและผลประโยชน์ของคนไทยในต่างประเทศ

5. นโยบายการรักษาความมั่นคงของรัฐ

สถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้การรักษาความมั่นคงของรัฐเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากปัญหาวิกฤตการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นสามารถ

แพร่กระจายความรุนแรงได้อย่างรวดเร็ว จนอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐและความสงบสุขของประชาชนโดยรวม รัฐบาลจึงมีนโยบาย ดังนี้

5.1 ส่งเสริมการฝึกกำลังระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคสังคม และภาควิชาการเพื่อป้องกันประเทศอย่างต่อเนื่องในยามปกติ และนำไปสู่การระดมสรรพกำลังเพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพให้เพียงพอและทันเวลาในยามไม่ปกติ

5.2 พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพ ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านความมั่นคง มีขีดความสามารถในการป้องกัน ป้องปราม และรักษาผลประโยชน์ของชาติ สามารถยุติความขัดแย้งได้รวดเร็ว

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนากาษตร
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคูณภาพและมาตรฐานผลิตภัณท์ผ้าไหม
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนากาท่องเที่ยว

**4.กรอบยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด
ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาของท้องถิ่น (พ.ศ. 2551-2553)**

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หมายเหตุ
1. ยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยว	1. พัฒนารายได้จากการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น การเป็นศูนย์กลางฝึกอบรม สัมมนา กีฬาเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ 2. สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวด้านศาสนา โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ 3. ค้นหาและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ 4. พัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการเข้าแหล่งท่องเที่ยวและป้ายบอกทาง 5. การเพิ่มศักยภาพสินค้าและบริการ/การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว 6. การพัฒนาผู้มีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวและการเพิ่มมัคคุเทศก์ท้องถิ่น 7. สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยว/ศูนย์ประสานการท่องเที่ยว	
2. ยุทธศาสตร์การบริหารราชการตาม หลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี	1. ส่งเสริมศักยภาพของท้องถิ่นในทุก ๆ ด้าน ตามหลักการบริหารจัดการที่ดี 2. ส่งเสริมการกระจายอำนาจถ่ายโอนภารกิจและบุคลากรภาครัฐลงสู่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น 3. การพัฒนาเทคโนโลยีและบุคลากรให้มีความเหมาะสมสอดคล้อง 4. ส่งเสริมประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน	
3. ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความ สามารถทางเศรษฐกิจและบรรเทา ปัญหาความยากจน	1. ส่งเสริมกิจการพาณิชย์และลงทุน / ตลาดเพื่อการพาณิชย์ 2. เสริมสร้างเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ 3. ส่งเสริมอาชีพ/พัฒนาสินค้าชุมชน/ตลาดชุมชน/ร้านค้าชุมชน 4. สร้างความเข้มแข็งด้านการเกษตรกรรม/สินค้าชุมชน 5. เสริมสร้างภูมิปัญญาท้องถิ่น 6. การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสิ่งทอ 7. การสร้างเครือข่ายสินค้าชุมชน/ศูนย์ประสานสินค้าชุมชน 8. พัฒนาและส่งเสริมการค้าของชุมชนในเชิงพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ 9. พัฒนาและส่งเสริมโรงสีชุมชน	
4. ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ เกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน	1. การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ ในท้องถิ่นและชุมชน 2. การกำจัดมูลฝอยรวมและสิ่งปฏิกูลรวม และการจัดตั้งศูนย์กำจัดขยะระดับอำเภอ 3. การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย ในชุมชนและท้องถิ่น 4. การจัดการ การบำรุงรักษา และการเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ การใช้ประโยชน์จากป่าไม้ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หมายเหตุ
	5. การสนับสนุนและรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ท้องถิ่นรักษาสິงแวดล้อมและการประหยัดพลังงาน 6. การปลูกจิตสำนึกและค่านิยมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความรู้และความเข้าใจในการอนุรักษ์และส่งเสริมการค้นหาลึองอื่น ๆ ในท้องถิ่นไปทดแทนพลังงาน 7. การเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์/อนุรักษ์มรดกทางธรรมชาติ ทั้งระดับชาติและสากล	
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	1. การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำและการปรับปรุงบำรุงรักษาในเขตชุมชนและท้องถิ่น 2. การสาธารณสุขปกอกและการก่อสร้างอื่น ๆ 3. การสร้างและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น 4. การจัดการและดูแลสถานีขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ 5. การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร 6. การสาธารณสุขปกอก – สาธารณูปการ 7. การผังเมืองของท้องถิ่นและผังเมืองรวมของจังหวัด	
6. ยุทธศาสตร์สร้างสังคมให้มึคุณภาพชีวิตที่ดีและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข	1. การจัดการศึกษา 1.1 ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยบูรณาการกับการศึกษาศาสนาวัฒนธรรมท้องถิ่น 1.2 ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาให้มีความพร้อมทั้งทางกายภาพและใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน 1.3 ส่งเสริมและพัฒนาครูและบุคลากรให้เป็นมืออาชีพ และยกวิทยฐานะให้สูงขึ้น 1.4 พัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษาตามหลักการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน 1.5 ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาสและผู้ติดเชื้อ HIV จัดให้มีและเพิ่มศักยภาพศูนย์พัฒนาเด็ก 3. การสนับสนุนส่งเสริมความเป็นเลิศด้านกีฬา กีฬาแห่งชาติ และการสนับสนุนส่งเสริมกีฬานานาชาติ 4. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย/ลดอุบัติเหตุจรรยาจรทางบก/ทางน้ำ 5. การสาธารณสุข การสร้างสุขภาพ การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ/โรคระบาดและโรคไม่ติดต่อ การฟื้นฟูสุขภาพของประชาชน 6. การป้องกัน และแก้ไขการแพร่ระบาดของปัญหาเสพติด 7. การรณรงค์และประชาสัมพันธ์เพื่อปลูกจิตสำนึกด้านคุณธรรม/จริยธรรม แก่ประชาชนในท้องถิ่น	

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หมายเหตุ
	8. การสนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นจัดกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา	
7. ยุทธศาสตร์น้ำแก่ง	1. ส่งเสริมเชื่อมโยงการชลประทาน ก่อสร้างฝาย ทำนบกั้นน้ำ ชุดลอก ชุดสระ พัฒนาแหล่งน้ำ คลองน้ำ และกระจายการใช้ประโยชน์ 2. ก่อสร้างระบบแหล่งน้ำขนาดใหญ่ 3. การพัฒนาลุ่มน้ำ	
8. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์	1. พัฒนาระบบและเพิ่มศักยภาพการผลิต/ผลผลิตด้านการเกษตรอินทรีย์ 2. การลดค่าใช้จ่ายของเกษตรกร 3. การเพิ่มผลผลิตของเกษตรกร 4. การประชาสัมพันธ์และรณรงค์ให้เกษตรกรมีความเชื่อมั่นในการใช้เกษตรอินทรีย์แทนปุ๋ยวิทยาศาสตร์	

5. นโยบายการพัฒนาจังหวัด

แผนยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติราชการของจังหวัดนครราชสีมา

● วิสัยทัศน์ (Vision)

“ประตูสู่อีสาน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมยานยนต์ การแปรรูปการเกษตร ฟ้าใหม่ และการท่องเที่ยว”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด (Strategic Issues)

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตร
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ฟ้าใหม่
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว
4. ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาสังคมและความเดือดร้อนของประชาชน
5. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์ของยุทธศาสตร์ (Goals)

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตร
  1. เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตให้แก่เกษตรกร
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ฟ้าใหม่
  1. ส่งเสริมการตลาดนำการผลิต

2. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานผลิตภัณฑ์ผ้าไหม
3. ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ยั่งยืน
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว
  1. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว
  2. พัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว
  3. เพิ่มศักยภาพสินค้าและบริการ
  4. พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
  5. พัฒนาผู้มีส่วนร่วมด้านการท่องเที่ยว
4. ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาสังคมและความเดือดร้อนของประชาชน
  1. ลดระดับความรุนแรงของการแพร่ระบาดของยาเสพติดให้อยู่ในระดับที่สามารถควบคุมได้
  2. สร้างความมั่นคงต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
  3. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน
  4. ประชาชนได้รับบริโภคอาหารที่ปลอดภัยปราศจากสารปนเปื้อน
  5. ลดการเกิดอุบัติเหตุจราจรทางบก
5. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ
  1. เพื่อตอบสนองความต้องการในการบริการภาครัฐให้แก่ประชาชนอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ

6. นโยบายการพัฒนาอำเภอ

• วิสัยทัศน์การพัฒนาอำเภอในภาพรวม

เมืองเกษตรก้าวหน้า	รัฐราษฎร์ร่วมพัฒนา	การศึกษาก้าวไกล	สุขภาพอนามัยดี
บริการมีมาตรฐาน	สืบสานประเพณี	สิ่งแวดล้อมดี	ประชาชนมีคุณธรรม

• ภารกิจในการพัฒนาอำเภอ

1. การแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชน
2. การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
3. การป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประพฤติมิชอบในวงราชการ
4. การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายใน
5. การพัฒนาเกษตรและส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ชีวภาพ
6. การส่งเสริมสุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต
7. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้เกิดคุณภาพอย่างยั่งยืน

8. การบริการประชาชน

● วัตถุประสงค์ในการพัฒนาอำเภอ

1. การแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชน
  - 1.1 เพื่อให้ประชาชนมีอาชีพมีงานทำ เลี้ยงตนเองและครอบครัวได้
  - 1.2 เพื่อส่งเสริมให้ราษฎร มีรายได้เพียงพอ และดำรงตนอยู่ได้ในสังคมอย่างมีความสุข
  - 1.3 เพื่อพัฒนากลุ่มอาชีพให้เข้มแข็ง และพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน
2. การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
  - 2.1 เพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
  - 2.2 เพื่อให้หมู่บ้าน ชุมชนปลอดยาเสพติดอย่างยั่งยืน
3. การป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประพฤติมิชอบในวงราชการ
  - 3.1 เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการป้องกัน และปราบปรามทุจริต ประพฤติมิชอบในวงราชการ
  - 3.2 เพื่อมุ่งขจัดเหตุการณ์ทุจริต ประพฤติมิชอบในวงราชการ
4. การรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงภายใน
  - 4.1 เพื่อให้หมู่บ้าน ตำบล มีความพร้อมในการรักษาความสงบเรียบร้อยทุกหมู่บ้าน
  - 4.2 การส่งเสริมให้ประชาชนประพฤติ ปฏิบัติตนอยู่ในขอบเขตของกฎหมาย และประพฤติปฏิบัติตนตามขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของสังคม
5. การพัฒนาเกษตรและส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ชีวภาพ
  - 5.1 การส่งเสริมการพัฒนาการเกษตรผสมผสาน (ทฤษฎีใหม่เกษตรยั่งยืน)
  - 5.2 การส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ชีวภาพ
  - 5.3 การส่งเสริมการจัดศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการเกษตรเพื่อเป็นศูนย์ถ่ายทอดความรู้ทางการเกษตร และเป็นศูนย์แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และภูมิปัญญาท้องถิ่น
  - 5.4 การพัฒนาและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร ให้มีความเข้มแข็ง
  - 5.5 การส่งเสริมอุตสาหกรรมการแปรรูปจากผลิตผลทางการเกษตร และส่งเสริมทางการตลาด
6. การส่งเสริมสุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิต
  - 6.1 เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ และทัศนคติที่ดี มีการปฏิบัติที่ถูกต้องทั้งในระดับครอบครัวและชุมชน โดยการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ
  - 6.2 เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการด้านสุขภาพที่ดี มีมาตรฐาน
  - 6.3 เพื่อให้ประชาชนมีหลักประกันสุขภาพครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย
  - 6.4 เพื่อเป็นการส่งเสริมให้หมู่บ้านมีสุขภาพดีถ้วนหน้า
  - 6.5 เพื่อเป็นการส่งเสริมให้หมู่บ้าน ตำบล ดำเนินการเป็นอำเภออาหารปลอดภัย

6.6 เพื่อส่งเสริมให้หมู่บ้าน ตำบล มีชมรมออกกำลังกาย และมีกิจกรรมการแข่งขันกีฬา ระดับตำบลทุกแห่งต่อปี

7. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้เกิดคุณภาพอย่างยั่งยืน

7.1 เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน

7.2 เพื่อให้มีระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เน้นความรับผิดชอบต่อความโปร่งใสเกิดผลในทางปฏิบัติให้ประชาชน ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการดูแลรับผิดชอบ

7.3 เพื่อฟื้นฟูปรับปรุง อนุรักษ์แหล่งทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

8. การบริการประชาชน

8.1 เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการอย่างทั่วถึง ครอบคลุม รวดเร็ว เป็นธรรม

8.2 ใช้เทคโนโลยีในการบริการประชาชนให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว

● **ประเด็นยุทธศาสตร์ของอำเภอ (Strategic Issues)**

1. การพัฒนาเกษตรอินทรีย์และการแปรรูปสินค้าการเกษตร
2. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าไหมและอุตสาหกรรมสิ่งทอ
3. การพัฒนาการท่องเที่ยว
4. ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาความยากจน
5. สร้างสังคมที่สงบสุขและพึงปรารถนา
6. การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดคุณภาพที่ยั่งยืน
7. การบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี
8. การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน (ภาคบังคับ) และภาคปฏิบัติการกิจอันเป็น
แนวนโยบาย
9. พื้นฐานแห่งรัฐและนโยบายรัฐบาล (ภาคบังคับ)

● **แนวทางการพัฒนา**

- 1.1 การเพิ่มศักยภาพในการผลิตและสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกร เน้นมาตรฐานความปลอดภัย
สู่ผู้บริโภค นำครัวไทยสู่ครัวโลก
- 1.2 การเพิ่มศักยภาพการแปรรูปและการส่งออกข้าวหอมมะลิ และแป้งแปรรูป เพื่อเพิ่มมูลค่าและ
สร้างพลังงานทดแทนจากชีวมวลต่าง ๆ โดยคำนึงถึงการจัดการสิ่งแวดล้อมควบคู่กันไป
- 2.1 เป็นศูนย์รวมการจัดการระบบการตลาดผ้าไหมในกลุ่มจังหวัดและจังหวัดอื่น ๆ ในภาคอีสาน
- 2.2 เพิ่มการเชื่อมโยงการผลิต การวิจัยและการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ด้วยความร่วมมือของภาครัฐ
สถาบันการศึกษา และภาคเอกชน เพื่อผลักดันแฟชันผ้าไหม สู่อสากลและนำไปสู่ Brand Name
ของ Thai Silk ต่อไป

- 3.1 การฝึกพลังเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว
- 3.2 สร้างแหล่งท่องเที่ยวขึ้นใหม่ให้มีประวัติและตำนานเล่าขาน ทำให้เข้าใจ และเชื่อมโยงเรื่องราวความเป็นมาได้ง่าย
- 3.3 สนับสนุนให้เกิดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตร เชิงนิเวศน์ และเชิงอนุรักษ์ เพื่อรองรับโครงการ Thailand privilege card
- 3.4 ศูนย์กลางเชื่อมโยงการตลาดและกระจายนักท่องเที่ยวไปจังหวัดต่าง ๆ ในภูมิภาค
- 4.1 สนับสนุนภาคการผลิต/บริการอย่างเชื่อมโยง
- 4.2 สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่ระดับกลางและระดับฐานราก
- 4.3 เสริมสร้างทักษะแรงงานและสมรรถอาชีพ
- 4.4 สร้างความตระหนักแก่ผู้ประกอบการและผู้บริโภค
- 4.5 สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า/ผลิตภัณฑ์แต่ละตัวโดยพิจารณาถึง Value Chain
- 5.1 จัดการที่อยู่อาศัยที่มั่นคง ถาวร และส่งเสริมสวัสดิการ พร้อมเครื่องสาธารณูปโภคให้แก่ประชาชน และผู้ด้อยโอกาสต่าง ๆ เช่น ผู้ยากไร้ ผู้พิการ ผู้สูงอายุ ฯลฯ
- 5.2 สนับสนุนแหล่งเงินกู้เพื่อประกอบอาชีพตามศักยภาพของประชาชน
- 5.3 พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานให้มีคุณภาพภายใต้ภูมิปัญญาและเทคโนโลยีที่ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในภูมิภาคและระดับโลก และส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายการคุ้มครองสวัสดิภาพแรงงานสังคม
- 5.4 เพิ่มศักยภาพและเติมปัญญาให้สังคมโดยการสร้างเครือข่ายการศึกษาระหว่างสถาบัน สร้างแหล่งเรียนรู้แบบองค์รวมทันสมัย มีการประยุกต์องค์ความรู้ วิชาการต่าง ๆ แสดงให้เห็นเรื่องราวที่สอดคล้องกับการนำไปใช้กับวิถีชีวิตโดยใช้สื่อ ใช้เทคโนโลยีหรือระบบ IT ถ่ายทอดไปสู่ประชาชนทุกกลุ่ม
- 5.5 พัฒนาระบบสุขภาพแบบองค์รวมและสภาพแวดล้อมทางสังคมให้เอื้อต่อการปรับปรุงพฤติกรรมทางสุขภาพที่ดีถ้วนหน้าอย่างยั่งยืน
- 5.6 จัดระบบการคุ้มครองผู้บริโภคด้านอาหารปลอดภัย ตลาดสดน่าซื้อและปกป้องสิทธิผู้บริโภค รวมทั้งส่งเสริมการตลาด ละ เลิก อบายมุข สิ่งเสพติด
- 5.7 ส่งเสริมระบบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้สามารถลดปัญหาความรุนแรงจากอุบัติเหตุ อาชญากรรม และสาธารณภัยต่าง ๆ
- 5.8 สนับสนุนกิจกรรมกีฬาและนันทนาการของครอบครัวชุมชน เพื่อเสริมสร้างสุขภาพร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณให้แก่ประชาชนและสังคม
- 5.9 ส่งเสริมศักยภาพและบทบาทองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อการพัฒนาเทศบาลและอบต. นำอยู่ให้ได้มาตรฐานขององค์การอนามัยโลกหรือสภาพัฒน์ ฯ
- 5.10 พัฒนานุเคราะห์ทางศาสนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ให้มีความรู้และทักษะในการถ่ายทอดหลักธรรมสู่การปฏิบัติ และการเผยแพร่ศาสนาธรรมผ่านสื่อต่าง ๆ

- 6.1 ส่งเสริมการพัฒนาาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ (GIS) และระบบเทคโนโลยีเพื่อการจัดการ (MIS) เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 6.2 ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมระบบนิเวศน์ ป่าไม้ ทรัพยากรชายฝั่ง น้ำ และพื้นดินให้อุดมสมบูรณ์ สามารถเป็นแหล่งผลิตอาหารระดับภูมิภาคและระดับโลก
- 6.3 สร้างจิตสำนึกและความตระหนักของเอกชนประชาชนในการเพิ่มการผลิต โดยมุ่งเน้นคุณธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และมีมาตรฐานลดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 6.4 ส่งเสริมการชลประทานและก่อสร้างฝายต้นน้ำ เพื่อปรับระดับความเร็วของการไหลของน้ำและดินตะกอน เพิ่มน้ำในการเกษตรกรรมอย่างเพียงพอ
- 6.5 เฝ้าระวังและพัฒนาคุณภาพแหล่งน้ำ อากาศและเสียงให้ได้มาตรฐาน
- 6.6 สร้างเครือข่ายชุมชนเพื่อเฝ้าระวัง ป้องกันควบคุมการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่
- 7.1 ส่งเสริมศักยภาพของผู้บริหารส่วนราชการเพื่อปรับกระบวนการทัศน์และเสริมสร้างศักยภาพความเข้มแข็งของหน่วยงานราชการ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเตรียมความพร้อมในการบริหารจังหวัดแบบบูรณาการ CEO
- 7.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาทางการเมือง และสังคมในด้านการใช้สิทธิเลือกตั้งการเป็นสมาชิกของกลุ่ม องค์กรท้องถิ่น
- 7.3 ส่งเสริมการกระจายอำนาจ ถ่ายโอนภารกิจและบุคลากรภาครัฐลงสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 7.4 ส่งเสริมการพัฒนาาระบบมาตรฐานสากลภาครัฐแห่งประเทศไทย (PSO) ไปสู่หน่วยงานบริหารภาครัฐทุกแห่ง
- 7.5 ส่งเสริมมาตรฐานประหยัดในการใช้ทรัพยากรและงบประมาณของหน่วยงานองค์กรต่าง ๆ อย่างคุ้มค่า
- 7.6 ส่งเสริมการนำระบบ ICT มาใช้ในการบริหารจัดการภาครัฐ และมีศูนย์ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนรับรู้ ตรวจสอบได้อย่างรวดเร็ว
- 7.7 จัดการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพรวดเร็วและต่อเนื่องครบวงจรเพื่อให้บริการประชาชนแบบองค์รวมและส่งเสริมการบริการประชาชนแบบ One Stop Service
- 8.1 ปรับปรุงโครงสร้างและการให้บริการและบริหารเพื่อเอื้อต่อการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- 8.2 พัฒนาหน่วยงานภาครัฐและบุคลากรเพื่อเตรียมรับเรื่องราวร้องทุกข์ และแก้ไขความเดือดร้อนของประชาชน
- 9.1 ส่งเสริมการมีสุขภาพอนามัยที่ดีของมารดาและทารก
- 9.2 ส่งเสริมมาตรการการป้องกันเฝ้าระวังรักษาผู้เสี่ยงติดยาเสพติด มิให้หวนกลับมาและรักษาสุขภาพชุมชนเข้มแข็งอย่างยั่งยืน รวมทั้งการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดียาเสพติด
- 9.3 ส่งเสริมสนับสนุนนโยบายการป้องกันปราบปรามผู้มีอิทธิพล

9.4 สร้างโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี อย่างเท่าเทียมและมีคุณภาพ

9.5 สร้างโอกาสการเข้าถึงบริการสาธารณสุขตามนโยบายการประกันสุขภาพ 30 บาท รักษาทุกโรค

7. นโยบายของคณะผู้บริหารท้องถิ่น

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- 1.1 ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ ตามแนวถนน ตรอกซอย ที่ยังไม่มีไฟฟ้าเข้าถึงและปรับปรุงไฟฟ้าส่องทางที่มีอยู่ เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- 1.2 จัดหาอุปกรณ์การดับเพลิงเพื่อป้องกันอัคคีภัยให้กับชุมชนอย่างทั่วถึง
- 1.3 ปรับปรุงและติดตั้งป้ายจราจรเพื่อลดอุบัติเหตุ
- 1.4 ก่อสร้างระบบระบายน้ำและวางท่อระบายน้ำ
- 1.5 ขุดลอกท่อระบายน้ำเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี และสามารถระบายได้ตลอดเวลา
- 1.6 ก่อสร้างและซ่อมแซมถนน ให้ได้มาตรฐานและมีสภาพพร้อมใช้งานได้
- 1.7 ก่อสร้างและปรับปรุงระบบประปา เพื่อให้น้ำประปามีคุณภาพและสามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึง
- 1.8 ก่อสร้างสำนักงานเทศบาล เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการติดต่อขอรับบริการ
- 1.9 ขุดและปรับปรุงสถานที่กักเก็บน้ำ เพื่อให้มีน้ำใช้ได้ตลอดทั้งปี
- 1.10 ปรับปรุงระบบท่อกระจายข่าวให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

2. ด้านการศึกษา

- 2.1 สนับสนุนให้คนในชุมชนได้รับการศึกษาอย่างถ้วนหน้า
- 2.2 ส่งเสริมการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย
- 2.3 สนับสนุนงบประมาณ ด้านอุปกรณ์การศึกษา ให้เพียงพอกับการเรียนการสอน
- 2.4 สนับสนุนงบประมาณอาหารกลางวันให้เด็กปฐมวัย
- 2.5 สนับสนุนอาหารเสริม (นม)
- 2.6 จัดระบบข้อมูลข่าวสารลงสู่ชุมชนอย่างทั่วถึง เช่น จัดศูนย์กลางการบริหารด้านอินเทอร์เน็ตชุมชน
- 2.7 พัฒนาการเรียนการสอน และก่อสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี เพื่อเตรียมความพร้อมของเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน

3. ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

- 3.1 จัดระบบการบำบัดน้ำเสียของชุมชนก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ
- 3.2 จัดระบบเก็บขยะในชุมชนให้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เช่น จัดระบบให้มีการแยกขยะเพื่อง่ายต่อการย่อยสลาย เป็นการแก้ปัญหาการสะสมขยะ และลดปริมาณขยะ

- 3.3 ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมสุขภาพที่แข็งแรง ด้วยการจัดให้มีการออกกำลังกาย
- 3.4 คู่มือรักษาสระน้ำหนองคอนให้มีสิ่งแวดล้อมที่ดี เพื่อสุขภาพของประชาชน
- 3.5 รณรงค์และป้องกันโรคติดต่อในเขตชุมชน เช่น การกำจัดลูกน้ำยุงลาย ซึ่งเป็นพาหะนำโรค
ไข้เลือดออก ฯลฯ
- 3.6 รักษาความสะอาด ปรับปรุงภูมิทัศน์ในเขตเทศบาล
- 3.7 ส่งเสริมการดำเนินการตามโครงการบ้านเมืองน่าอยู่
- 3.8 ปรับปรุงภูมิทัศน์สวนสาธารณะหนองใหญ่ให้เป็นที่พักผ่อนออกกำลังกาย (Green Zone)
และเป็นแหล่งท่องเที่ยว

4. ด้านศิลปวัฒนธรรม

- 4.1 ส่งเสริมและฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของชาติ ศาสนา โดยจัดกิจกรรมในวันสำคัญ
ตามประเพณี
- 4.2 ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง เพื่อให้เกิด
ความสามัคคีและให้เป็นชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน
- 4.3 ส่งเสริมสนับสนุนประเพณีท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป เช่น ประเพณีแห่ช้าง
- 4.4 จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม และจริยธรรมในชุมชน เพื่อการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น

5. ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย

- 5.1 รณรงค์สนับสนุนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เช่น จัดให้มีการแข่งขันกีฬาต้านยา
เสพติด
- 5.2 รณรงค์และสนับสนุนให้ความร่วมมือกับหน่วยงานในองค์กรภาครัฐและเอกชน ในการ
รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

6. ด้านการบริหาร

- 6.1 การบริหารงานให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาล และประสานการปฏิบัติงาน
กับทุกกระทรวง ทบวง กรม จังหวัด เพื่อแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนให้เป็นเมืองน่าอยู่
อย่างยั่งยืนและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยยึดพื้นที่เป็นเป้าหมายของการพัฒนา
- 6.2 การบริหารงานเทศบาลโดยยึดตามแนวทางกระแสพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ
โดยการใช้ทฤษฎีใหม่และเศรษฐกิจพอเพียง
- 6.3 การบริหารเทศบาลโดยยึดถือ และปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาการบริหารกิจการบ้านเมืองที่
ดี ยึดหลักนิติธรรม คุณธรรม ความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ ความรับผิดชอบ ความคุ้มค่า และการมี
ส่วนร่วมของประชาชน
- 6.4 พัฒนาการจัดเก็บรายได้ของเทศบาล โดยนำระบบแผนที่ภาษีมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการ
จัดเก็บรายได้ของเทศบาล

6.5 พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนให้เกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อให้ประชาชนได้รับความพึงพอใจสูงสุด

6.6 ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล พนักงานและลูกจ้างเทศบาล รวมถึงผู้นำชุมชนและชุมชนเพื่อให้สามารถนำความรู้มาพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.7 ส่งเสริมคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาเทศบาล พนักงานและลูกจ้างให้มีคุณธรรม จริยธรรม ในการบริหาร และปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ

7. การแก้ไขปัญหาความยากจน

7.1 ส่งเสริมและพัฒนากลุ่มอาชีพสู่มาตรฐาน (otop)

7.2 จัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพ

7.3 สนับสนุนให้มีทุนในการประกอบอาชีพระยะสั้นเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนและการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบัน

7.4 เพิ่มเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้ทั่วถึงทั้งเขตเทศบาล โดยงบประมาณของเทศบาล

7.5 จัดให้มีการช่วยเหลือ สงเคราะห์ และดูแลคนพิการ ตามระเบียบของทางราชการ

7.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

ผลการพัฒนาในแผนพัฒนาที่ผ่านมา

การพัฒนาเทศบาลตามแผนพัฒนาที่ผ่านมา เทศบาลตำบลบ้านเหลื่อมจะพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานมากที่สุด เพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่และตอบสนองต่อประชาชนมากที่สุด โดยรับการสนับสนุนจากส่วนกลางในรูปแบบเงินอุดหนุนทั่วไป อุดหนุนเฉพาะกิจ และงบประมาณของเทศบาลเอง สำหรับด้านอื่น ๆ เช่น ด้านสังคม, ด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ, ด้านเศรษฐกิจและด้านการเมือง – การบริหาร มีสัดส่วนการพัฒนาน้อยกว่าด้านโครงสร้างพื้นฐาน เนื่องจากประชาชนมีความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมากที่สุด ประกอบกับเทศบาลมีงบประมาณจำกัด , ขาดบุคลากร กองการศึกษา และงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และมีเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย

จากผลการดำเนินการพัฒนาเทศบาลของเทศบาลตำบลบ้านเหลื่อม ได้สร้างความพอใจแก่ประชาชนในเขตเทศบาล สังเกตได้จากการสอบถามประชาชน การประชุมประชาคมทุกชุมชนในเขตเทศบาล และการไม่มีข้อร้องเรียนปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน

3.2 ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

3.2.1 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

เทศบาลตำบลบ้านเหลื่อม ได้ดำเนินการประชาคมชุมชนในเขตเทศบาล และเชิญตัวแทนของชุมชน จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาสามปี และได้สรุปรวบรวมปัญหาได้ ดังนี้

1. ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน

- ต้องการวางระบายน้ำ
- ต้องการถนน
- ต้องการขยายไฟฟ้าสาธารณะ , น้ำประปา
- ต้องการแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
- ต้องการสัญญาณและป้ายจราจร

2. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

- ต้องการส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้ เช่น กลุ่มทอผ้า กลุ่มเย็บผ้า , กลุ่มทำขนม ฯลฯ
- ต้องการให้จัดตั้งสหกรณ์หมู่บ้าน
- ต้องการให้ก่อสร้างตลาดสดเทศบาล
- ต้องการฝึกอาชีพการทำดอกไม้จัน , การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ฯลฯ

3. ปัญหาด้านสังคม

- ต้องการสถานที่ , และอุปกรณ์ในการเล่นกีฬา
- ต้องการเบียดบังชีพผู้สูงอายุ
- ต้องการจัดกิจกรรมให้กับเยาวชนช่วงปิดเทอม
- ต้องการบริการด้านสาธารณสุข และการป้องกันโรค

4. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ต้องการให้ล้อมรั้วที่สาธารณะหนองศิลา
- ต้องการให้กำจัดวัชพืชตามแหล่งน้ำในเขตเทศบาล
- ต้องการให้ชุดลอกทรายระบายน้ำเสียในชุมชน
- ต้องการให้มีการปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองและชุมชน

5.ปัญหาด้านการเมืองและการบริหาร

- ต้องการที่ดินสำหรับสร้างสำนักงานเทศบาล

- ต้องการสำนักงานเทศบาล
- ต้องการอัตรากำลังพนักงานเพิ่มขึ้น
- ต้องการเครื่องมือเครื่องใช้ในการบริหารงาน เช่น รถยนต์ส่วนบุคคล , รถยนต์คู่คิดสิ่งปลูกสร้าง , รถยนต์บรรทุกน้ำอเนกประสงค์, รถยกอเนกประสงค์(รถกระเช้า) ฯลฯ

เมื่อได้ทราบปัญหาและความต้องการของประชาชนแล้ว เทศบาลได้ประชุมผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อวิเคราะห์ปัญหาโดยใช้หลัก SWOT analysis และจัดลำดับความสำคัญของปัญหา โดยใช้วิธีการ Rating Scales ซึ่งมีเกณฑ์ที่จะใช้สำหรับการจัดลำดับความสำคัญ รวม 5 เกณฑ์ ประกอบด้วย

1. ขนาดของกลุ่มคนที่ได้รับประโยชน์
2. ความร้ายแรงและเร่งด่วนของปัญหา
3. ความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
4. การยอมรับร่วมกันของชุมชน
5. ความเป็นไปได้ในการแก้ไขปัญหา / การดำเนินการ

3.2.2 ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของเทศบาลตำบลบ้านเหลื่อม

เทศบาลตำบลบ้านเหลื่อม ได้วิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาและโอกาสการพัฒนาในอนาคต โดยการวิเคราะห์ใช้หลัก SWOT ดังนี้

(1) จุดแข็ง (S : Strength)

- ประชาชนมีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับทางราชการในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- ชุมชนเข้มแข็งได้รับการบริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐานครบถ้วน
- มีเส้นทางสัญจรเป็นไปด้วยความสะดวก เนื่องจากมีถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2160 , 2369 , และสายตะโกโคกสี , ถนนลาดยางเชื่อมกับจังหวัดชัยภูมิ
- มีรถโดยสารประจำทางสายจังหวัดนครราชสีมา – อำเภอแก่งสนามนาง ผ่านเขตเทศบาล
- มีทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือ ผ่านเขตบ้านเหลื่อม (กรุงเทพฯ – แก่งคอย – บัวใหญ่ – หนองคาย – อุดรธานี)
- ประชาชนยังยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- มีสวนสาธารณะ 1 แห่ง มีแหล่งเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรกรรม 5 แห่ง ได้แก่ หนองใหญ่ , หนองฝ้าย , หนองคอน , หนองศิลา , ห้วยโสกคอม
- มีตลาดสดของเอกชน 1 แห่ง

- ประชากรส่วนใหญ่ มีอาชีพเกษตรกรรม ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว , เลี้ยงสัตว์ , กล้วยและมัน ฯลฯ
- มีโรงเรียนสังกัด สปช. 1 โรงเรียน สอนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับประถมศึกษา และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 1 แห่ง
- มีหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ อยู่ในเขตเทศบาล คือ สำนักงานไฟฟ้าภูมิภาค สาขาบ้านเหลื่อม , ที่ทำการไปรษณีย์อำเภอบ้านเหลื่อม , ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรบ้านเหลื่อม , สถานีรถไฟบ้านเหลื่อม
- มีการประสานความร่วมมือระหว่างเทศบาลกับส่วนราชการในพื้นที่
- มีความสงบไม่ค่อยจะมีปัญหา ด้านความปลอดภัย และด้านมลพิษ
- มีการจัดตั้งชุมชน 6 ชุมชน ในเขตเทศบาลตำบลบ้านเหลื่อม ประกอบด้วยตัวแทนของประชาชนในชุมชนเป็นคณะกรรมการ 9 คน
- ผู้นำชุมชนให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น
- มีระบบประปาเพิ่มขึ้นทำให้มีน้ำใช้อุปโภคบริโภคตลอดทั้งปี
- เทศบาลตำบลบ้านเหลื่อม มีศักยภาพเพียงพอที่รองรับการบริการสาธารณะ และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- มีสนามกีฬาเอนกประสงค์ จำนวน 2 แห่ง , สนามบาสเกตบอล 1 แห่ง สนามฟุตบอล 1 แห่ง , สนามตะกร้อ จำนวน 3 แห่ง , สนามเด็กเล่น 1 แห่ง , สนามกีฬาเทนนิส 1 แห่ง , หอประชุมเอนกประสงค์ 3 แห่ง , ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้เทศบาล (ศูนย์คอมพิวเตอร์และศูนย์อุปกรณ์ออกกำลังกาย)
- มีประเพณีแห่ช้างที่สืบสานวัฒนธรรมประเพณีที่โดดเด่นของชุมชนและเป็นที่ยึดถืออย่างแพร่หลาย
- มีวัด 2 แห่ง , สำนักสงฆ์ 1 แห่ง
- เทศบาลมีระบบเสียงไร้สายประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร
- ชุมชนในเขตเทศบาล มีหอกระจายข่าว ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร
- มีกองทุนในหมู่บ้าน เช่น การออมเงินสัจจะ , ธนาคารข้าว ฯลฯ
- มีกลุ่มอาชีพแม่บ้าน , กลุ่มปฎิชีวิภาพ , กองทุนเงินสาธารณสุขมูลฐานชุมชน

(2) จุดอ่อน (W: Weakness)

- คนในวัยทำงาน คนหนุ่มสาวอพยพไปหางานทำในเมืองและต่างประเทศ
- ราษฎรยากจน ส่วนใหญ่ประชาชนประกอบอาชีพทางการเกษตรเพียงอย่างเดียว ขาดรายได้
- ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปแบบของกลุ่มอาชีพ

อย่างเข้มแข็ง

- ขาดแหล่งเก็บกักน้ำและน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ เนื่องจากต้องสูบน้ำจากแม่น้ำชี ซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายให้แก่ อบต.บ้านเหลื่อม
- ระบบประปาต้องมีการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพให้สะอาดและมีมาตรฐานเพิ่มขึ้น
- ขาดสถานศึกษาระดับฝึกออาชีพ
- ขาดแหล่งงานรองรับ แรงงานว่างงานนอกฤดูกาล
- ไม่มีสถานประกอบกิจการขนาดใหญ่
- ไม่มีพื้นที่สาธารณะที่จะดำเนินการจัดทำสวนสาธารณะ และนันทนาการไม่เพียงพอ
- เทศบาลตำบลบ้านเหลื่อม ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านการศึกษา , ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ฯลฯ ประกอบกับเครื่องมือไม่เพียงพอ เนื่องจากงบประมาณจำกัด
- ไม่มีตลาดสดที่ดำเนินการโดยเทศบาล
- แหล่งเงินทุนต่าง ๆ เช่น ธนาคารพาณิชย์ มีน้อยประชาชนไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่อ
- ที่ดินมีราคาสูง ถ้าจะพัฒนาในด้านการเกษตรและภาคอุตสาหกรรมต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก

(3) โอกาส (O : Opportunity)

- จังหวัดนครราชสีมา สามารถสนับสนุนงบประมาณให้เทศบาลตำบลบ้านเหลื่อม ที่มีแผนงานโครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
- มีเส้นทางคมนาคมสะดวก สามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนทางเศรษฐกิจ
- ได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐเป็นอย่างดี
- การปฏิรูประบบราชการทำให้นักงงานเกิดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน
- รัฐบาลมีนโยบายให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- ได้รับความงบประมาณจากส่วนกลางเพิ่มขึ้นเพื่อให้เพียงพอในการบริหารจัดการท้องถิ่น

(4) ข้อจำกัด (T : Threat)

- มีปัญหาแนวเขตการปกครองระหว่าง องค์การบริหารส่วนตำบลกับเทศบาลตำบลบ้านเหลื่อม
- เทศบาลตำบลบ้านเหลื่อม เป็นเทศบาลขนาดเล็ก มีงบประมาณจำกัดเมื่อเทียบกับภารกิจหน้าที่ต่าง ๆ ตามกฎหมายที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามกฎหมายอื่น ๆ , ตามภารกิจถ่ายโอนฯ , ตามนโยบายท้องถิ่น นโยบายจังหวัดและนโยบายรัฐบาล

- งบประมาณที่ได้รับจากส่วนกลาง ไม่เพียงพอในการบริหารงาน
- กฎหมายและระเบียบต่างๆ ในการปฏิบัติงานทำให้ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน
- การถ่ายโอนภารกิจต่างๆ ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทำให้การปฏิบัติงาน เกิดความล่าช้าไม่
เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

*****

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

4.1 วิสัยทัศน์การพัฒนาเทศบาลตำบลบ้านเหลื่อม

เทศบาลตำบลบ้านเหลื่อม ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงให้เห็นสิ่งที่เป็นอย่างและเสนอความมุ่งมั่น ทิศทาง จุดยืน ที่ต้องการผลักดันให้เกิดขึ้น อันเป็นจุดมุ่งหมายปลายทางร่วมกันของทุกภาคส่วนทุกภาคี ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่าง ๆ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

“บ้านเหลื่อมนำอยู่ เชิดชูวัฒนธรรม นำเศรษฐกิจพอเพียง ประชาชนสุขภาพดี อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ยึดหลักธรรมาภิบาล ”

4.2 พันธกิจการพัฒนาเทศบาลตำบลบ้านเหลื่อม

1. เพื่อพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่ โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
2. เพื่อพัฒนาระบบการศึกษา สร้าง โอกาสการเรียนรู้คู่คุณธรรม จริยธรรมอย่างต่อเนื่องตลอดจนอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. เพื่อเพิ่มศักยภาพของคนและชุมชนให้เข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเองได้โดยนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนท้องถิ่นในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการเมือง การปกครองให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดินและความต้องการของชุมชน
4. เพื่อเสริมสร้างบริการสุขภาพอย่างสมดุลระหว่างการส่งเสริม การป้องกัน การรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพและสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
5. เพื่อเสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพควบคู่กับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ใช้นโยบายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
6. เพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการที่ดี โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การวางแผนพัฒนา การตรวจสอบ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารและการปกครอง

4.3 จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาของเทศบาลตำบลบ้านเหลื่อม

1. การสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และระบบสาธารณูปโภคให้มีความสะดวกและรวดเร็วและเสมอภาค
2. ยกกระดับคุณภาพการศึกษาของประชาชนทุกระดับอย่างทั่วถึง รวมทั้งปลูกฝังและส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม ตลอดจนสร้างวัฒนธรรมและอนุรักษ์คุณค่าวัฒนธรรม
3. ดำเนินการให้ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น โดยการพัฒนาด้านการเกษตร พัฒนาผลิตภัณฑ์หรือเพิ่มผลผลิต โดยใช้วิถีทางธรรมชาติและกระบวนการความรู้การบริหารจัดการสมัยใหม่แบบครบวงจร
4. ดำเนินการเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตตามความจำเป็นขั้นพื้นฐานสังคมมีระเบียบ ปลอดภัย อาชญากรรม
5. ดำเนินการเพื่อให้มีระบบการบริหารจัดการน้ำทั้งการปรับปรุงสภาพให้เกิดประโยชน์ทางด้านอุปโภค บริโภค การแก้ไขปัญหาภัยแล้ง อุทกภัยและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรภายในพื้นที่
6. จัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
7. พัฒนาและส่งเสริมบุคลากรให้รู้จักการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในกิจการภาครัฐ และบริการประชาชนในพื้นที่ให้เกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพนำไปสู่การบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี
8. ส่งเสริมและสนับสนุนหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมภาคประชาชน

*****

4.3 จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาของเทศบาลตำบลบ้านเหลื่อม

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	*เป้าหมาย (Targets)					
			ปี 51-55	ปี 51	ปี 52	ปี 53	ปี 54	ปี 55
1. การพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ให้มีความสะดวก รวดเร็วและเสมอภาค	1. ร้อยละของถนนที่มีมาตรฐาน	1. ถนนที่มีมาตรฐานจำนวนร้อยละ 70 ของถนนทั้งหมดในพื้นที่	95%	75%	80%	85%	90%	95%
	2. ร้อยละของสัญญาณและเครื่องหมายจราจร	2. มีสัญญาณและเครื่องหมายจราจรจำนวนร้อยละ 30 ของจุดที่ติดตั้งทั้งหมด	80%	40%	50%	60%	70%	80%
2. ยกระดับคุณภาพการศึกษาของประชาชนทุกระดับอย่างทั่วถึงรวมทั้งการปลูกฝังและส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรมตลอดจน สร้างความตระหนักและอนุรักษ์คุณค่าทางวัฒนธรรม	1. ร้อยละของประชาชนที่ไม่ได้รับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา	1. ประชาชนได้รับการปลูกฝังส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรม หรือเข้าร่วมกิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมประเพณีต่าง ๆ ร้อยละ 70 ของจำนวนประชากรทั้งหมด	100%	75%	80%	85%	95%	100%
	2. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการปลูกฝังส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมประเพณีต่าง ๆ	2. ประชาชนที่ได้รับการปลูกฝังส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมประเพณีต่าง ๆ ร้อยละ 70 ของจำนวนประชากรทั้งหมด	100%	75%	80%	85%	95%	100%
3. ดำเนินการให้ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น โดยการพัฒนาด้านการเกษตร พัฒนาผลิตภัณฑ์หรือเพิ่มผลผลิต โดยใช้วิถีทางธรรมชาติและกระบวนการความรู้การบริหารจัดการสมัยใหม่แบบครบวงจร	1. ร้อยละของประชากรในวัยทำงาน(15-60 ปี)ที่ว่างงาน	1. ประชากรในวัยทำงานว่างงานร้อยละ 28 ของประชากรในวัยทำงานทั้งหมด	0%	20%	15%	10%	5%	0%
	2. ร้อยละของประชากรที่มีรายได้น้อยกว่ารายจ่าย	2. คราวเรือนที่มีรายได้ร้อยละกว่ารายจ่ายมีร้อยละ 30 ของครัวเรือนทั้งหมด	0%	25%	20%	15%	10%	0%

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	*เป้าหมาย (Targets)					
			ปี 51-55	ปี 51	ปี 52	ปี 53	ปี 54	ปี 55
4. ดำเนินการเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตตามความจำเป็นขั้นพื้นฐานสังคมมีระเบียบ ปลอดภัย	1. ร้อยละของประชากรที่มีสุขภาพอนามัยดีปราศจากโรคร้ายต่าง ๆ	1. ประชาชนที่ยังไม่มีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินร้อยละ 10 ของประชากรทั้งสิ้น	0%	8%	6%	4%	2%	0%
	2. ร้อยละของประชากรที่มีการนันทนาการอย่างมีคุณภาพและเพียงพอ	2. ประชากรที่ได้รับการดูแลป้องกันและประสบปัญหาหาเสพติดร้อยละ 5 ของประชากรทั้งสิ้น	0%	4%	3%	2%	1%	0%
5. ดำเนินการเพื่อให้มีระบบการบริหารจัดการน้ำทั้งการปรับปรุงสภาพให้เกิดประโยชน์ทางด้านอุปโภคบริโภค การแก้ไขปัญหาภัยแล้ง อุทกภัยและพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรภายในพื้นที่	1. จำนวนทาง น้ำแหล่งน้ำที่ได้รับการปรับปรุง ซ่อมแซมหรือขุดลอก	1. มีทางน้ำ แหล่งน้ำที่ได้รับการปรับปรุง ซ่อมแซมหรือขุดลอกจำนวน 2 แห่ง	3 แห่ง	1 แห่ง	1 แห่ง	1 แห่ง	-	-
6. จัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	1. จำนวนกลุ่มการจัดตั้งองค์กรอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1. มีจำนวนกลุ่มอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจำนวน 0 กลุ่ม	5 กลุ่ม	1 กลุ่ม	1 กลุ่ม	1 กลุ่ม	1 กลุ่ม	1 กลุ่ม

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	*เป้าหมาย (Targets)					
			ปี 51-55	ปี 51	ปี 52	ปี 53	ปี 54	ปี 55
7. พัฒนาและส่งเสริมบุคลากรให้รู้จักการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในกิจการภาครัฐ และบริการประชาชนในพื้นที่ให้เกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพนำไปสู่การบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี	1. ประชาชนได้รับความพึงพอใจในการบริการและการประชาสัมพันธ์	1. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการและการบริหารงานร้อยละ 70 จากประชาชนทั้งหมด	100%	75%	80%	85%	90%	100%
	2. ร้อยละของงบประมาณที่สามารถประหยัดได้	-	6%	2%	3%	4%	5%	6%
	3. ร้อยละของระดับความสำเร็จการลดรอบระยะเวลาขั้นตอนการปฏิบัติราชการ	-	13%	5%	7%	9%	11%	13%
	4. ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบบริหารความรู้ในองค์กร	4. ร้อยละของการพัฒนาระบบบริหารความรู้ในองค์กร 70%	95%	75%	80%	85%	90%	95%
	5. การพัฒนาระบบฐานข้อมูล (Database) ขององค์กร	-	100%	30%	40%	60%	80%	100%
8. ส่งเสริมและสนับสนุนหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมภาคประชาชน	1. ร้อยละของผู้เข้ามามีส่วนร่วมในทุกส่วนภาคในการบริหารจัดการ	1. มีจำนวนร้อยละ 30 ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ	80%	40%	50%	60%	70%	80%

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน	1.1 จัดให้มีการก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า ทำเส้นทางคมนาคมให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว และมั่นคงแข็งแรง 1.2 จัดทำทางระบายน้ำมิให้เกิดน้ำท่วมขังและเกิดมลภาวะเป็นพิษ 1.3 จัดให้มีการขยายไฟฟ้าและมีไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะ 1.4 จัดให้มีการขยายเขตและปรับปรุงซ่อมแซมระบบประปาให้มีประสิทธิภาพ 1.5 จัดให้มีการจัดการผังเมืองท้องถิ่น	กองช่าง กองช่าง กองช่าง กองการประปา กองช่าง
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสร้างสังคมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข	2.1 ส่งเสริมสนับสนุนและจัดให้มีการเล่นกีฬานันทนาการ การพักผ่อนหย่อนใจ และจัดให้มีสถานที่ที่เหมาะสมอย่างเพียงพอ 2.2 ส่งเสริมด้านการศึกษา 2.3 การพัฒนาและส่งเสริมสุขภาพอนามัย การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ/โรคระบาดและ โรคไม่ติดต่อ 2.4 การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาส 2.5 การบริหารจัดการสุขภาพชุมชนและสถานที่ 2.6 การป้องกันและแก้ไขการแพร่ระบาดของปัญหาสุขภาพจิต 2.7 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	สำนักปลัด กองการศึกษา กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักปลัด กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักปลัด สำนักปลัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
3. ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความสามารถทางเศรษฐกิจและบรรเทาปัญหาความยากจน	3.1 ส่งเสริมสนับสนุนการฝึกอาชีพ เพิ่มทักษะงานอาชีพและการสร้างกลุ่มอาชีพให้เข้มแข็ง 3.2 เพิ่มศักยภาพเพื่อยกระดับรายได้ของประชาชนให้สูงขึ้น 3.3 ส่งเสริมสนับสนุนแหล่งตลาดขายสินค้าในพื้นที่ให้มีศักยภาพเพียงพอสำหรับเป็นแหล่งหารายได้ 3.4 พัฒนาและส่งเสริมโรงสีชุมชน กลุ่มเกษตรกรและกิจกรรมของกลุ่มสหกรณ์ 3.5 เสริมสร้างเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริส่งเสริมการมีงานทำและลดการว่างงาน 3.6 ส่งเสริมสนับสนุนแนวทางการแก้ไขปัญหาความยากจน	สำนักปลัด สำนักปลัด สำนักปลัด สำนักปลัด สำนักปลัด สำนักปลัด
4. ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน	4.1 สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรน้ำและสิ่งแวดล้อม 4.2 การบำบัดฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 4.3 การบริหารจัดการและรณรงค์การกำจัดขยะมูลฝอย 4.4 การกำจัดสิ่งปฏิกูลและน้ำเสียในชุมชน	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
5. ยุทธศาสตร์การบริหารราชการตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี	5.1 พัฒนาศักยภาพของบุคลากรทุกระดับให้มีคุณภาพและมีขวัญกำลังใจที่ดี 5.2 ปรับปรุงการพัฒนารายได้ของท้องถิ่นให้เกิดประสิทธิภาพครอบคลุมและทั่วถึง 5.3 ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น 5.4 พัฒนาระบบการให้บริการให้มีความทันสมัย รวดเร็ว ทั่วถึงและเกิดความพึงพอใจ 5.5 ส่งเสริมการเลือกตั้งทุกระดับ	สำนักปลัด กองคลัง สำนักปลัด สำนักปลัด สำนักปลัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
6. ยุทธศาสตร์น้ำแก้ง	6.1 ส่งเสริมเชื่อมโยงการชลประทาน ขุดลอกแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค พัฒนาแหล่งน้ำทำการเกษตร	กองช่าง
7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรอินทรีย์	7.1 พัฒนาระบบและเพิ่มศักยภาพการผลิต/ผลผลิตด้านการเกษตรอินทรีย์ 7.2 การเพิ่มผลผลิตของเกษตรกร 7.3 การประชาสัมพันธ์และรณรงค์ให้เกษตรกรมีความเชื่อมั่นในการใช้เกษตรอินทรีย์แทนปุ๋ยวิทยาศาสตร์	สำนักปลัด สำนักปลัด สำนักปลัด
8. ยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยว	8.1 สนับสนุนส่งเสริมการจัดกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น วัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น 8.2 พัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ป้ายบอกทางเข้า ออกในเขตพื้นที่	สำนักปลัด, กองการศึกษา กองช่าง

